

2004-03-08

Sveriges Veterinärförbund
Box 12709
112 94 STOCKHOLM

Ang. artikel i Aftonbladet om djursex.

Med anledning av Aftonbladets artikel, (19 januari 2004), "Veterinärer kräver lag mot djursex" i vilken Johan Beck-Friis, informationsansvarig på Sveriges Veterinärförbund, citeras önskar föreningen ViS, Veterinärer i Sverige, framföra några synpunkter.

Enligt artikeln påstår Veterinärförbundet att våldtäkt av djur sker helt lagligt och att mellan 200-300 sällskapsdjur skadas årligen, i vissa fall så svårt att de måste avlivas. Vidare påstår Veterinärförbundet att förövarna ofta är helt vanliga människor med familj och barn. Man misstänker också att pedofiler började ägna sig åt djursex då barnpornografi blev förbjudet 1999.

Skall veterinärer ha synpunkter på människors sexuella problematik och uttala sig om tänkbara bakomliggande orsaker? Veterinärförbundet säger sig alltså misstänka att pedofili och zoofili skulle ha ett samband eller vara utbytbara, vilket inte styrks av expertis inom sexologin. Inte heller håller sexologerna med om att det skulle röra sig om helt "vanliga människor med familj och barn". Enligt den sexologiska expertis vi talat med finns inte några som helst samband mellan pedofili och zoofili och det finns inte heller några vetenskapliga undersökningar som stödjer de tankegångar Veterinärförbundet ger uttryck för.

Parafilier är, som vi fått det beskrivet, ett samlingsuttryck för människor med mycket begränsad tillgång till sin sexuella lust. De präglas framförallt av sin mycket stereotypa karaktär där lusten exempelvis till föremål, till begränsade kroppsdelar som fötter, bröst eller klädesplagg (fetischism), lusten till djur (zoofili) eller till barn (pedofili), begränsar individens möjligheter att bli sexuellt upphetsad. Parafila drag tycks emellertid ingå som del i de flesta människors mycket vidare sexuella tändningsmönster. När det gäller människor som har sex med djur kan de grovt indelas i just s.k. zoofiler, dvs. individer som bara blir sexuellt tända på djur, men dessa är statistiskt sett ovanliga. Sen finns en liten grupp, (något större till antalet än zoofiler), som huvudsakligen utgörs av ensamma män, som har sex med djur vid enstaka tillfällen, då i regel större djur, som exempelvis kor. Dessa torde sällan göra djuren illa i fysisk mening. Om de skadar djuren mentalt undandrar sig vår bedömning.

Det finns sen ytterligare en tredje grupp personer som definitivt gör djur illa, som skadar och även kan våldta djur, men de är varken "vanliga" statistiskt eller "vanliga" familjefäder eller vad nu Veterinärförbundet menar med vanliga människor.

Att skada djur, oavsett hur, är inte lagligt utan regleras via djurskyddslagen. Det är för oss självklart att problem med djursex skall uppmärksammas, men det är vår bestämda uppfattning att dessa kan lösas inom ramen för den befintliga lagen. Följer man inte den lär det inte bli bättre genom att stifta en ny lag baserad på Veterinärförbundets sexologiska kunskaper. Av de amatörmässiga påståendena i artikeln framgår det med all önskvärd tydlighet att det är lämpligt att låta andra än veterinärer vara remissinstans vid utformandet av eventuell mer lagstiftning mot människors sexuella beteenden.

Per Arvidsson

Ordf. Veterinärer i Sverige, (ViS).

Navesta, 640 23 Valla

Sändlista: Jordbruksdepartementet
Riksdagens Miljö- och jordbruksutskott
Djurskyddsmyndigheten
Jordbruksverket
Lantbrukarnas Riksförbund
Svenska kennelklubben
Förbundet Djurens rätt
Djurskyddet i Sverige
Aftonbladet